Nr. 38 Toruń, dnia 25 września 1929. Rok III.

SIŁA I ZDROWIE

Dodatek tygodniowy „Słowa Pomorskiego“

Jak przygotować zawody lekkoatletyczne?

Przy organizacji zawodów lekkoatletycznych należy również pamiętać o zaopatrzeniu boiska w odpowiednie przybory sportowe. Byłem niedawno na zawodach lekkoatletycznych nawet bardzo poważnych, gdzie w ostatniej chwili sędziowie, stojący na mecie, nie mając przygotowanej taśmy zrozpaczeni rozciągnęli przed zawodnikiem kawałek sznurka. Na tych samych zawodach biedny sędzia rzutów zmuszony był męczyć się przy wdeptywaniu w ostatniej chwili obręczy do rzutów, którą dopiero co dwóch chłopczyków przyniosło gdzieś z za boiska, przeciskając się z trudem przez liczne tłumy publiczności. Oczywiście, że organizatorzy tych zawodów ośmieszyli się przed publicznością. I dla przykładu dodam, że nawet na pewnych zawodach o mistrzostwo okręgu odłożono taką konkurencję jak skok wzwyż jedynie dla tego, że przygotowana poprzeczka (powinno się przygotować nie jedną lecz kilka), złamała się przy pierwszym skoku. Podobny wypadek może się zdarzyć z oszczepem, dyskiem lub tyczką i dla tego na wszelki wypadek należy mieć pod ręką rezerwowe przybory.

Widziałem również zawody, na których zawodnicy niemożliwie męczyli się przy kopaniu dołków startowych tępemi kijami na twardej bieżni dlatego, że gospodarz boiska nie przygotował naprzód łopatek startowych. Z tego powodu następuje opóźnienie w programie minutowym i znudzenie publiczności. Organizatorzy zawodów powinni również pamiętać o zważeniu dysków, oszczepów i kul przed zawodami. Bywają wypadki używania przyborów do rzutów nie odpowiadających regulaminowi co do ciężaru i rekordy nie mogą być uznane dla tego, że np. dysk albo kula waży o kilka gramów mniej. Jest to „bagatelka“, ale przepisy lekkoatletyczne wyraźnie kwestjonują tego rodzaju niedopatrzenia, względnie niedociągnięcia gospodarza boiska. Braki tego rodzaju wynikają przeważnie z braku odpowiedniego doświadczenia i powodują przykre następstwa.

O ile chcemy, ażeby organizacja zawodów nie szwankowała i by przebieg ich był sprawny i szybki musimy się postarać o to, by na boisku znajdowały się niżej wyszczególnione przybory:

I. Do biegów:

1) Dobry pistolet startowy z odpowiednią ilością nabojów. Zawsze należy pamiętać o zapasie nabojów. Na wszelki wypadek należy mieć w zapasie przynajmniej dwa razy tyle nabojów, ile jest startów.

2) Trzy czasomierze, względnie sztopery, ponieważ regulamin Związku L. A. wyraźnie mówi, że przy biegach musi być trzech sędziów mierzących czas.

3) Taśma metowa, długa na szerokość bieżni. Trudno jest sumiennie oznaczyć czas bez taśmy na mecie, a jeszcze gorzej jest, gdy zawodnik wpada na ostry sznur i rani się w szyję. Mówię o tem dla przykładu również na podstawie własnego doświadczenia.

4) 4—6 pałeczek do biegów rozstawnych.

5) Przynajmniej 40 płotków do biegu na 110 m. oraz 40 płotków do biegu na 400 m. przez płotki.

Są to najniezbędniejsze przybory do biegów. Oprócz tych godne polecenia są:

1) Kilka małych łopatek do kopania małych dołków startowych na bieżni.

2) Odpowiednia ilość tablic (zwyczajnie blaszanych) z porządkowemi numerami, któremi podaje się zawodnikom do wiadomości ile jeszcze okrążeń mają do przebiegnięcia podczas biegów średnich i długich.

3) Specjalny dzwon alarmowy, celem podawania do wiadomości publiczności, że zawodnik kończy już ostatnie okrążenie.

4) Przynajmniej trzy gwizdki dla sędziów, któremi starter i sędziowie mierzący czas w razie potrzeby nawzajem porozumiewają się.

5) Numery do losowania miejsc na starcie oczywiście oprócz numerów dla zawodników.

6) Kilka chorągiewek do oznaczania startów, met, zmian (przy biegach sztafetowych) itd.

7) Na wszelki wypadek naczynie z wapnem do znaczenia zatartych torów.

II. Do skoków należy przygotować:

1) Przedewszystkiem dobrze i starannie przekopaną i zgrabioną skocznię. Piasek na skoczni musi być całkiem miałki, bez kamieni, o ile możności przesiany.

2) Stojaki do skoku wzwyż i o tyczce. Mogą to być stojaki do wysuwania, które służyć mogą do skoku wzwyż i skoku o tyczce.

3) Kilka poprzeczek (najmniej trzy), do skoków wzwyż i o tyczce. Jedna poprzeczka absolutnie nie wystarcza, ponieważ o złamanie takiej poprzeczki jest bardzo łatwo.

4) Łopatka i grabie do skopania w razie potrzeby i równania piasku na bieżni po każdym skoku.

5) Mała miotełka do obmiatania belki, służącej do odbijania się przy skoku wdal.

6) Miara taśmowa, długości najmniej 10 m. do mierzenia skoków.

7) Przynajmniej 3 tyczki bambusowe do skoku o tyczce.

Prócz tego polecenia godne są:

1) Widełki na kijach do zakładania poprzeczki na stojaki przy skoku o tyczce i wogóle przy większych wysokościach.

2) Schodki, względnie drabina stojąca potrzebna przy wykonywaniu pomiarów skoku o tyczce przy większych wysokościach.

III. Do rzutów potrzebne są następujące przybory:

1) Koła żelazne lub drewniane do rzutu dyskiem (o średnicy 2.50 m.) i pchnięcia kulą (o średnicy 2,13 m.). Koła do rzutów należy polać wapnem.

2) Najmniej 3 kule, 3 dyski i 6 oszczepów, które bardzo łatwo łamią się.

3) Kilkanaście sztuk kolorowych chorągiewek 30 cm wysokich i takaż ilość szarf lub czapek w tym samym kolorze, celem znaczenia długości rzutów poszczególnych zawodników. Zamiast chorągiewek można przygotować odpowiednią ilość tabliczek blaszanych, na których zapisuje się numer danego zawodnika po wykonaniu jego rzutu zamiast wspomnianej wyżej chorągiewki kolorowej. Można również użyć do tego celu tylko samych kołeczków z przyczepionemi do nich kartkami z tektury, na których zapisuje się numer rzucającego zawodnika.

4) Miara taśmowa do mierzenia rzutów, długości najmniej 20 m.

5) Sznur, długości najmniej 50 m, po którym dokonuje się mierzenia taśmą, gdy zawodnik rzuca, dalej niż długość taśmy. Zamiast sznura można już naprzód oznaczyć tabliczkami z napisem takie długości na wycinku koła, jak np. 15 m, 20 m, 25 m itd. W tym wypadku sędziowie rzutów mają znacznie ułatwioną robotę przy dokonywaniu pomiarów poszczególnych rzutów.

Prócz powyższych przyborów, potrzebnych na zawodach przy poszczególnych konkurencjach należy pamiętać o przygotowaniu tuby do ogłaszania wyników i wywoływania zawodników, odpowiednią ilość numerów dla zawodników (po dwa dla każdego, jeden przypina się zprzodu a drugi ztyłu), kilka opasek z odpowiedniemi napisami dla funkcjonarjuszy zawodów, walec do walcowania bieżni i skoczni oraz dobnię do ubijania skoczni. Na większe zawody poleca się również przygotowanie specjalnej tablicy, którą ustawia się na wprost trybuny, celem zapisywania najlepszych wyników, uzyskanych przez zawodników. Pamiętać też nale-

ży o przygotowaniu stołu dla sekretarza i przynajmniej dwóch krzeseł, ławki dla współzawodników i ostatecznie wagi do ważenia przyborów do rzutów. Na zawody o mistrzostwa należy przygotować dla sędziów protokóły zawodów i regordów w odpowiedniej ilości.

Gdy już wszystko należycie do zawodów przygotowane — obejmują swoje role zgóry wyznaczeni funkcjonarjusze t. zw. komisji, składającej się z odpowiedniej ilości członków, zależnie od rodzaju zawodów.

Za prawidłowe przeprowadzenie zawodów lekkoatletycznych odpowiada naczelnik względnie kierownik zawodów, który sprawdza i kontroluje pracę poszczególnych sędziów według obowiązujących przepisów lekkoatletycznych i czuwa nad wykonaniem programu zawodów.

Drugim członkiem komisji zawodów jest t. zw. sędzia główny, który jako najlepszy fachowiec ma decydujący głos w sprawach spornych, o które tak łatwo w czasie zawodów. Sędzią głównym zawodów lekkoatletycznych powinien być człowiek energiczny i stanowczy a przedewszystkiem musi dokładnie znać przepisy. Do jego kompetencji należy nawet wykluczenie winnego zawodnika za rozmyślne przeszkadzanie w zawodach z danej konkurencji lub całych zawodów, jeżeli konieczność tego wymaga.

Zkolei następuje kierownik biegów, skoków i rzutów, których zadaniem jest kontrolowanie pracy i rozdzielanie funkcyj swoim pomocnikom, tj. mierzącym czas, celowniczym, torowym. Każdy kierownik biegów, skoków i rzutów jest odpowiedzialny za sprawne przeprowadzenie i wyniki danej konkurencji.

Bardzo ważna funkcja spoczywa na barkach sekretarza zawodów. Musi to być człowiek obeznany z organizacją sportu, i zawodów lekkoatletycznych przedewszystkiem, który wygotowuje listy i protokóły zawodów i podaje publiczności wyniki przez wywoływacza.

Kierownik biegów ma do pomocy startera, torowych (przynajmniej 3—4) oraz trzech sędziów mierzących czas. Starter przydziela zawodnikom tory przez losowanie, przeprowadza start i wogóle ma wszelką władzę na starcie.

Zadaniem torowych jest pilnowanie, by zawodnicy nie schodzili z swoich torów przy biegach krótkich, by mijali się z przepisowej strony i uważają, by przy biegach rozstawnych pałeczki były zmieniane w przepisanych granicach (na przestrzeni 20 m). Wrazie przekroczenia przepisów przez zawodnika, torowy donosi o tem natychmiast kierownikowi biegów, którego głos jest w tym wypadku decydujący.

Sędziowie mierzący czas, wykazują czas, osiągnięty przez zawodnika w danym biegu. Muszą to być sędziowie, dokładnie obznajomieni z „sztoperami", czyli samomierzami, którzy mają pełną władzę w wykazywaniu czasu dla protokółu sekretarza.

Wywoływacz ma bardzo ważną funkcję na zawodach. Zadaniem jego jest utrzymanie łączności między publicznością a kierownikiem zawodów względnie sekretarzem. Organizatorzy zawodów powinni więcej doceniać funkcję wywoływacza, który podaje publiczności wyniki po każdym odbytym punkcie, ogłasza start poszczególnych zawodników z wymienieniem toru, w biegach długich podaje kolejność prowadzących i wywołuje na start zawodników. Od jego sprytu zależy bardzo wiele. Dzięki wywoływaczowi publiczność więcej, znacznie więcej interesuje się przebiegiem zawodów. Funkcję tę powinno się powierzyć osobie inteligentnej i dokładnie obznajomionej z przepisami lekkiej atletyki. Wywoływacz nie może się mylić w podawaniu cyfr i wyników oraz nie może przeciążać publiczności informacjami.

Pozostają jeszcze do omówienia dwie funkcje bardzo ważne, a mianowicie funkcja lekarza i gospodarza boiska. Kontrolę lekarską nad sportem uzasadniłem w jednym z moich artykułów opublikowanych na łamach dodatku „Siła i Zdrowie". W związku z niniejszym artykułem dodam tylko, że lekarz musi być obecny na zawodach celem badania zawodników przed zawodami i niesienia natychmiastowej pomocy w razie nieszczęśliwego wypadku.

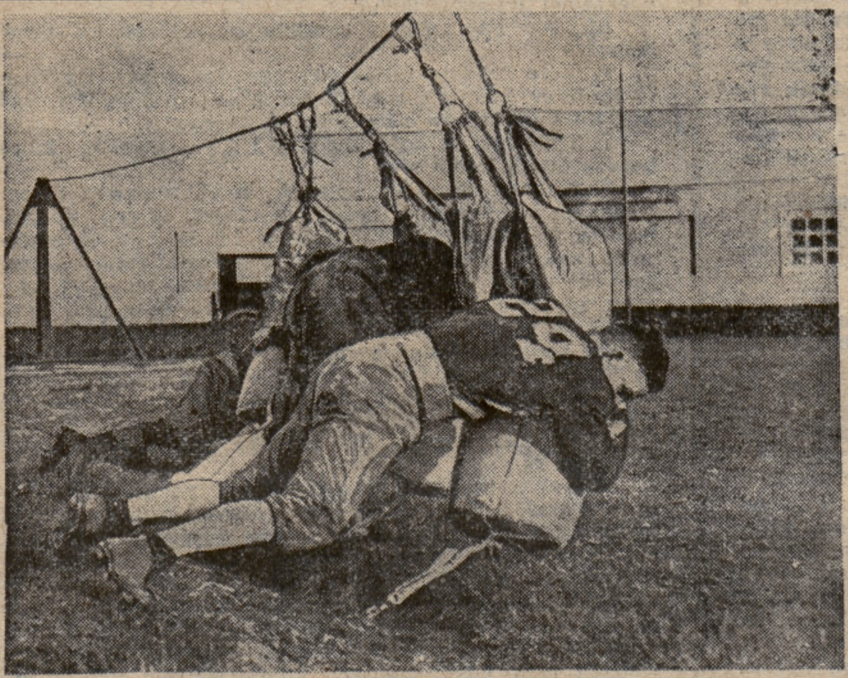
Funkcję gospodarza boiska poruszyłem już przy omawianiu przyborów, potrzebnych do przeprowadzenia zawodów lekkoatletycznych. Czynność jego możnaby określić mniej więcej w takich słowach: Gospodarz winien przygotować boisko do zawodów i dostarczyć wszystkich potrzebnych przyborów.

Trudno mi jest omówić jeszcze głębiej organizację zawodów lekkoatletycznych w ramach artykułu informacyjnego i dlatego po szczegóły odsyłam czytelników do oficjalnych przepisów P. Z. L. A. (Warszawa 1928).

Jako uzupełnienie tego, co powiedziałem w tym artykule na zakończenie dodam, że na zawody przychodzi, oprócz sportowców starsze społeczeństwo, oraz młodzież. Już z tego względu organizacja zawodów musi być sprawna, by publiczność naocznie się przekonała, czem jest ten okrzyczany sport i że odznacza się on wybitnemi wychowawczemi przymiotami.

J. Flisak.

(Koniec.)

Ćwiczenia rugby'istów amerykańskich.

Swięto okręgowe OK. VIII

przysp. wojsk. i wych fiz. w Toruniu.

W dniach 21 i 22 września rb. na stadjonie O. K. VIII w Toruniu odbyły się zawody sportowe w nader niepomyślnych warunkach atmosferycznych. Wyniki naogół średnie. Mikrut, jeden z lepszych oszczepników w Polsce z powodu silnego wiatru nie mógł nawet wyrównać swojego rekordu. (Stojaki z koszykami do gry w piłkę, przymocowane do ziemi, wiatr przewracał i potrzeba było użyć siły ludzkiej, żeby przytrzymywała stojaki.)

Kierownikiem zawodów był mjr. Hurczyn, sędzią głównym por. Laurentowski, kierownikami instr. p.

Kopciuchówna, prof. Witkowski, kpt. Brózda, por. Ryniewski, kpt. Niewiarowski, por. Paszkiewicz, por. Starzyk, por. Zalewski, gospodarzem por. Telowski, starter p. Bloch, lekarz zaw. dr. Rogowski, prasa pp. Kince i Wielcwiejski.

Na zawodach obecni byli szef uzbrojenia artyl. płk. Kończakowski, który po krótkiej przemowie wręczał nagrody, p. starosta pow. rypińskiego, dr. Ciosłowski z ramienia Kuratorjum, maj. Sulik, kmd. Okr. Ośrodka, komendanci pow. ośrod. W. F. i P. W. i względna ilość publiczności.

W sobotę po zawodach uczestnicy święta, na czele z orkiestrą, przemaszerowali przez miasto, udając się do kina żołnierskiego. W niedzielę rano po nabożeństwie odbyła się defilada.

Wyniki.

Zespołowe:

Marsz 5 klm. ze strzelaniem (zgłoszono 22 pow. po 6 zaw.): 1) Brodnica (Czarnecki, Grzemski, Górny, Czolbe, Mańka, Klawczyński) 40" wynik 37' 30"; 2) Strzelno 40' 30" — 38' 30"; 3) Wągrowiec 42' 45" — 39'; 4) Toruń pow.; 5) Szubin.

Koszykówka m. (zgłosz. 7 pow.): 1) Wągrówiec, 2) Nieszawa, 3) Toruń M. Wyniki: Wągrówiec—Nieszawa 12:10, Nieszawa—Toruń 18:16.

Siatkówka ż. (5 pow.): 1) Toruń m., 2) Bydgoszcz m. Wyniki: Toruń—Brodnica 15:0, Toruń—Inowrocław 30:0 i Bydgoszcz—Inowrocław 30:0.

Sztafeta 4×100 ż. (8 pow.): 1) Bydgoszcz m. Matczyńska, Tykwińska, Ziółkiewiczówna, Baumgartówna) 1' 1,5", 2) Starogard 1' 3,4", 3) Wyrzysk.

Sztafeta 4×100 m. (21 pow.): 1) Bydgoszcz m. (Bzdawski, Goralewski, Poczekaj, Borkowski) 49", 2) Inowrocław 49,5", 3) Włocławek 50,2".

Sztafeta olimpijska (16 pow.) 800+400+200+100: 1) Bydgoszcz m. 4' 4,1" (Topolewski, Poczekaj, Bzdawski, Stroński), 2) Włocławek 4' 4,6", 3) Starogard.

Jednostkowe żeńskie:

Trójbój (12 zaw.): 1) Olkiewiczówna W., Bydgoszcz pow. 60 m. — 8,5" (miejsce I), skok wdal 3,93 (II), kulą 5,92 (VII) 2) Gdancewiczówna, Starogard, 3) Ziółkiewiczówna, Bydgoszcz m., 4) Iwicka, Tuchola.

Bieg 80 m z płotkami (8 zaw.): 1) Białkowska J., Starogard 16,2", 2) Jagodzińska M., Bydgoszcz p. 16,5.

Rzut dyskiem oburącz (11 zaw.): 1) Donajówna L., Bydgoszcz m. 45,47, 2) Kurhanówna W., Bydgoszcz p. 40,92, 3) Belanówna, Starogard 38,92.

Strzelanie z łuku na 20 m (6 zaw.): 1) Nawrocłówna, Wągrówiec, 2) Wieczorkówna, Bydgoszcz m.

Męskie:

Strzelanie z broni małokalibrowej na 50 m (25 zaw.): 1) Hartyniuk, Świecie p. 39, 2) Nagojski, Brodnica m. 39, 3) Szwarc, Lubawa p. 37, 4) Kucharski, Wyrzysk p. 37, 5) Michalski, Żnin p. 36.

Trójbój (26 zaw.): 1) Mikrut Wł. 100 m 11,9" (II miejsce), skok wdal 5 m (VI), granat 77,00 (I) p. 9, 2) Hoffman, Rypin p. 10, 3) Rolewski, Toruń m. p. 11.

Bieg 110 m z płotkami (15 zaw.): 1) Borkowski, Grudziądz m. 19,8", 2) Kowalski, Toruń m. 20,8", 3) Krajewski, Brodnica 21,7".

Bieg 800 m (26 zaw.): 1) Lesicki, Bydgoszcz m. 2' 14,6", 2) Muszyński, Wągrówiec 2' 15,9", 3) Tobolewski, Bydgoszcz p.

Bieg 3000 m (25 zaw.): 1) Piórkowski, Grudziądz m. 9' 37,5", 2) Smykowski, Lubawa 9' 38,1", 3) Wiśniewski, Toruń p. 9' 38,2", 4) Szulerecki, Bydgoszcz M.

Dysk (25 zaw.): Drzyciński, Bydgoszcz m. 32,57, 2) Mikrut Fran., Bydgoszcz p. 32,20, 3) Hoffman, Rypin 30,59.

Oszczep (21 zaw.): Mikrut Wł. 49,68, 2) Łuczak, Toruń m. 43,28, 3) Dutkiewicz, Wągrówiec 42,59.

Skok wzwyż (25 zaw.): 1) Sonnenberg, Wągrówiec 1,60, 2) Kotowski, Grudziądz m. 1,55, 3) Drzyciński 1,50.

Najlepsze wyniki powiatów: 1) Bydgoszcz m. p. 94 nagroda p. Wojewody, 2) Toruń m. p. 75, 3) Bydgoszcz p. p. 69, 4) Starogard p. 18.

Najlepszy zawodnik: Mikrut Wład. — nagroda p. Starosty Krajowego Najlepsza zawodniczka Ziółkiewiczówna, Bydgoszcz m. nagroda p. Dowódcy Korpusu.

Na obrazku tym widzimy króla biegaczy Finna Paavo Nurmi'ego na zawodach w Warszawie w konkurencji z polskim czołowym biegaczem Petkiewiczem w dniu 8. 9. br. Jak wiadomo Petkiewicz pokonał Nurmi'ego w biegu na 3000 m. (o pierś), uległ mu natomiast w biegu na 4 mile ang. Na obrazku — Nurmi prowadzi.

Sport wodny na Tamizie.

Kronika sportowa.

PIŁKA NOŻNA.

Warszawa. Warszawianka—Czarni 1:0 (0:0). Zwycięstwo Warszawianki niezasłużone. Obie drużyny grały bardzo słabo, a rezultat remisowy byłby najwłaściwszym wykładnikiem gry. Mecz toczył się przy deszczu, na boisku błotnistem, w bardzo wolnem tempie. Jedyną bramkę, która zadecydowała o zwycięstwie Warszawianki, strzelił w pierwszej połowie z pięknego przeboju Szenajch. Sędzia p. Rutkowski z Krakowa.

Poznań. Garbarnia—Warta 5:1 (3:1). Niespodziewane zwycięstwo drużyny krakowskiej. Warta grała poniżej swej formy, zwłaszcza obrona zaprezentowała się bardzo słabo. Jedyną bramkę dla Warty zdobył Szerfke głową. Bramki dla Garbarni padły ze strzałów Batora (3) i Pazurka (2). Sędzia p. Mallow z Warszawy. Publiczności 6000.

Katowice. IFC.—Polonja 4:0 (3:0). Polonia przedstawiła się w Katowicach z jak najgorszej strony. Atak nie pokazał ani jednej groźnej akcji. Wysokie zwycięstwo zawdzięcza IFC. nieszczęśliwej grze bramkarza Polonii. Strzelcami dla IFC. byli: Dittmer (2), Joschke i Pohl. Sędzia p. Nawrocki z Poznania.

Kraków. Wisła—Cracovia 5:1 (3:1). Doroczne derby krakowskie zakończyły się zasłużonem, wysokiem zwycięstwem Wisły. Już w pierwszej połowie zaznacza się przewaga czerwonych, którzy przez Reymana (2) i Czulaka zdobywają prowadzenie. Cracovie rewanżuje się 1 bramką, strzeloną przez Kozoka. Po zmianie stron przewaga Wisły staje się jeszcze wyraźniejsza. Dwie bramki zdobywają Reyman i Balcer. Gra szybka, fair. Sędzia p. Słomczyński z Sosnowca. Publiczności 8000.

Lwów. Pogoń—Turyści 4:3 (4:1). Pogoń wygrała zasłużenie, aczkolwiek gra jej do przerwy nie stała na wysokim poziomie. Po pauzie deszcz i rozmokłe boisko uniemożliwiły normalną grę. Bramki dla zwycięzców strzelili: Myszkowski, Hanke (z karnego), Mauer i Kuchar. Sędzia p. Kosicki z Katowic.

Tablica ligowa. Po niedzielnych rozgrywkach tabela ligowa przybrała wygląd następujcy. 1) Wisła gier 19, pkt. 25, bramek 54:36, 2) Warta gier 19, pkt. 24, bramek 48:33, 3) ŁKS. gier 19, pkt. 23, bramek 35:36, 4) Garbarnia gier 18, pkt. 22, bramek 45:37, 5) Legja gier 18, pkt. 21, bramek 33:26, 6) Cracovia gier 18, pkt. 19, bramek 37:28, 7) Warszawianka gier 19, pkt. 17, bramek 30:38, 8) Czarni gier 18, pkt. 16, bramek 50:44, 9) Polonia gier 18, pkt. 16, bramek 34:42, 10) IFC. gier 19, pkt. 15, bramek 27:36, 11) Ruch gier 16, pkt. 14, bramek 24:33, 12) Pogoń gier 18, pkt. 12, br. 32:39, 13) Turyści g. 17, p. 12, br. 24:45.

Mecze o wejście do Ligi. W Łodzi odbył się w niedzielę 22. 9. mecz ŁTSG.—Marymont (Warszawa) o wejście do Ligi. Spotkanie po równorzędnej grze przyniosło zwycięstwo ŁTSG. w stosunku 2:1 (2:1).

W Lipinach mecz o wejście do Ligi Naprzód— RKS. (Radom) 3:2 (1:2). Obie drużyny równorzędne.

Stan rozgrywek o wejście do Ligi. Po dwóch tygodniach stan rozgrywek o wejście do Ligi przedstawia się następująco: I grupa — 1) ŁTSG. 2 gry, 4 pkt. st. br. 6:2, 2) Legja (Poznań) 1 gra, 2 pkt. st. br. 4:1, 3) Marymont (Warszawa) 1 gra, 0 pkt. st. br. 1:2, 4) Polonia (Bydgoszcz) 2 gry, 0 pkt., st. br. 2:8. II grupa — 1) Podgórze 1 gra, 2 pkt., st. br. 6:1 2) Naprzód 1 gra, 2 pkt., st. br. 3:2, 3) RKS. Radom 2 gry, 0 pkt., st. br. 3:9. III grupa — 1) 82 pp. 1 gra, 2 p., st. br. 4:1, 2) Cresovia 1 gra, 0 pkt., st. br. 1:4. Brak wyniku meczu Cresovia—Ognisko. IV grupa — 1) 9 pac. 1 gra, 2 pkt., st. br. 2:0, 2) Lechja 1 gra, 0 pkt., st. br. 0:2.

Przed walnem zebraniem Ligi. W dniach 5 i 6 października odbędzie się w Warszawie nadzwyczajne walne zgromadzenie Ligi PZPN-u, na którem ma być postawiony sensacyjny wniosek kilku klubów o unieważnienie tegorocznych rozgrywek ligowych i powtórzenie ich w roku przyszłym przy udziale 14 klubów, tj. wraz z mistrzem klasy A. Obecnie kluby niezadowolone, do których należą nietylko kluby zagrożone spadkiem, lecz także i czołowe, zbierają materjał obciążający wydział gier i dyscypliny oraz kolegjum sędziów. Sądzić jednak należy, że do unieważnienia rozgrywek nie dojdzie.

Polska na drugiem miejscu w puharze środkowo-europejskim. W niedzielnym meczu rozegranym w Wiedniu Austrja zwyciężyła amatorów węgierskich 3:2 (2:2). Wobec tego tabela rozgrywek amatorskich o puhar środkowo-europejski przedstawia się obecnie następująco: 1) Austrja 4 punkty, 2) Polska 3 pkt., 3) Czechosłowacja 1 pkt., 4) Węgry 0 pkt.

Dnia 6 października odbędzie się w Grazu spotkanie między najpoważniejszymi kandydatami do pierwszego miejsca Polską i Austrją.

LEKKA ATLETYKA.

Bieg z przeszkodami o mistrzostwo Polski. W niedzielę 22. 9. podczas nieustannego deszczu odbył się w Warszawie bieg z przeszk. (steeple-chase) o mistrzostwo Polski. Trasa 3 klm. Początkowo bieg prowadził Ptaszyński (AZS.), który jednak wycofał się po kilku okrążeniach. Na metę pierwszy przybył Jaworski (AZS.) w czasie 10:43,6, który jednak został zdyskwalifikowany przez komisję sędziowską za nieprawidłowe przechodzenie płotów. Wynik biegu: 1) Kostrzewski (AZS.) 10:52,8, 2) Maszewski (Polonia) 11:00,5, 3 Wituch (Warszawianka), 4) Mędrzycki (Polonia), 5) Milcz (AZS.), 6) Idrjon (Polonia). Petkiewicz nie startował, a zeszłoroczny zwycięzca Sarnacki biegu nie ukończył.

Po biegu z przeszkodami w punktacji Łucznika prof. Wittiga prowadzi Polonia 261 pkt. przed AZS.— Warszawa 259 pkt.

Prasa francuska chwali Petkiewicza. Zwycięstwo Petkiewicza w Paryżu odbiło się żywem echem w całej prasie paryskiej. Wszyscy zgodzili się, że poprzedni triumf naszego mistrza nad Nurmim nie był wypadkiem, gdyż pokonać słynnych mistrzów Francji o kilkadziesiąt metrów może tylko zawodnik o klasie Nurmiego czy Ritoli. Bieg 5 klm. w Paryżu wykazał kolosalną przewagę Petkiewicza pod każdym względem. Bardzo podobał się także styl naszego biegacza.

Petkiewicz został zaproszony do Paryża na bieg na 3 mile ang. tj. 4827 m o „Prix Roosevelt" w dniu 13 października. Podczas tych zawodów rozegrane zostanie „Prix Dejenne" na 800 mtr. przy udziale Kostrzewskiego i „Prix Raymond" przy udziale Sikorskiego na 200 mtr.

HIPPIKA.

Zwycięstwo jeźdźców polskich w Rydze. Dnia 20 b. m. rozpoczęły się w Rydze międzynarodowe konkursy hippiczne, w których biorą udział przedstawiciele jazdy polskiej (rtm. Trenkwald, rtm. Lewicki i por. Salęga), estońskiej, litewskiej i łotewskiej. W pierwszym dniu odbyły się konkursy otwarcia, rozegrane wyłącznie w konkurencji łotewskiej.

W sobotę w drugim dniu zawodów odbył się Concours Hippique w konkurencji międzynarodowej. Parcours trudny, 12 przeszkód wysokości do 130 cm. Jeźdźcy polscy odnieśli w tych zawodach wspaniały sukces, zajmując wszystkie pierwsze miejsca: 1) rtm. Lewicki (Polska), 2) por. Salęga (Polska), 3) kpt. Upits (Łotwa), 4) rotm. Lewicki (Polska).

Piękne zwycięstwo świetnie wyszkolonych kawalerzystów polskich wywołało entuzjazm wśród licznie zgromadzonej publiczności.

Kobiece rekordy światowe.

Lista kobiecych lekkoatletycznych rekordów światowych przedstawia się następująco: 50 m, 60 m i 80 m — Mejzlikowa II (Czechy) 6.4, 7.6 i 10 sek, 100 i 200 m — Hitomi (Japonja) 12.2 i 24.7, 800 m — Radke (Niemcy) 2:16.8, 1000 m — Trickey (Ang.) 3:08.2, 4×75 m — Francja 38.8, 4×100 m — Kanada 48.4, 4×200 m — Francja 1:47.6, 10×100 m — Francja 2:09.4, 3×800 m — Niemcy 3:04, 80 m płotki — Sychrov (Czechy) 12.2, wzwyż — Catherwood (Kanada) 159.5, wdal — Hitomi 598, wzwyż z miejsca — Dupuis (Fr.) 116 cm., wdal z miejsca — Holliday (Ang.) 257 cm., kula — Hemblein (Niemcy) 12.85, kula oburącz — Jungkunz (Niemcy) 21.47, dysk — Konopacka (Polska) 39.62 i oburącz 66.48.5, oszczep — Hargus (Niemcy) 38.39, oszczep oburącz — Haux (Niemcy) 57.62, trójbój — Hitomi 217 pkt. (100 m — 12.4, wzwyż — 145, oszczep — 33.13).

Za redakcję odpowiedzialny Wacław Madejski
w Toruniu
Drukiem i nakładem Drukarni Toruńskiej T. A.